

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2019. gada 17. maijā
(OR. en)

9473/19

ECOFIN 507
UEM 149
SOC 377
EMPL 285

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	delegācijas
Iepri. dok. Nr.:	9021/19
Temats:	Padomes secinājumi par padziļinātajiem pārskatiem un konkrētām valstīm adresēto 2018. gada ieteikumu īstenošanu

Pielikumā pievienoti Padomes secinājumi par 2019. gada padziļinātajiem pārskatiem un konkrētām valstīm adresēto 2018. gada ieteikumu īstenošanu, ko Padome pieņēma 3691. sanāksmē, kas notika 2019. gada 17. maijā.

Padomes secinājumi par padziļinātajiem pārskatiem un konkrētām valstīm adresēto 2018. gada ieteikumu īstenošanu

Padome (*ECOFIN*):

1. PAUŽ GANDARĪJUMU par to, ka saistībā ar makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru (MNNP) Komisija publicējusi valstu ziņojumus, tostarp padziļinātos pārskatus, kuros analizēta katras dalībvalsts ekonomikas politika un pārraudzīta virzība 2018. gada konkrētām valstīm adresēto ieteikumu (KVAI) īstenošanā. Arī PAUŽ GANDARĪJUMU par pievienoto paziņojumu, kurā ir izklāstīti Komisijas secinājumi par konstatētajām nelīdzsvarotībām un to smaguma pakāpi.
2. Minētos elementus, kā arī Padomes 2019. gada 22. janvāra secinājumus par gada izaugsmes pētījumu un brīdinājuma mehānisma ziņojumu, valstu reformu programmas, stabilitātes un konverģences programmas un Padomes ieteikumu par eurozonas ekonomikas politiku ŅEMS VĒRĀ, kad tā pieņems 2019. gada konkrētām valstīm adresētos ieteikumus.

I. PADZIĻINĀTIE PĀRSKATI

3. UZSKATA, ka padziļinātajos pārskatos ir ietverta augstvērtīga un visaptveroša analīze par situāciju katrā pārskata dalībvalstī. ATZĪST, ka, ņemot vērā katrai tautsaimniecībai raksturīgos izaicinājumus, ir izmantoti atbilstoši analīzes instrumenti, kurus papildina padziļināta kvalitatīvā analīze.
4. PIEKRĪT, ka visās padziļinātajos pārskatos analizētajās 13 dalībvalstīs (Bulgārijā, Francijā, Grieķijā, Horvātijā, Īrijā, Itālijā, Kiprā, Nīderlandē, Portugālē, Rumānijā, Spānijā, Vācijā un Zviedrijā) dažādās izpausmēs un smaguma pakāpēs ir vērojama makroekonomikas nelīdzsvarotība saskaņā ar MNNP.

5. PIEKRĪT Komisijas viedoklim, ka trīs dalībvalstīs (Grieķijā, Itālijā un Kiprā) pastāv pārmērīga nelīdzsvarotība.
6. PIENĒM ZINĀŠANAI Komisijas ieceri īpašās pārraudzības kontekstā turpināt sekot norisēm un politikas pasākumiem, ko veikušas dalībvalstis, kurās ir nelīdzsvarotība vai pārmērīga nelīdzsvarotība.
7. ATKĀRTOTI NORĀDA, ka MNNP būtu jāpiemēro, pilnībā izmantojot tās potenciālu, pārredzami un konsekventi, un nodrošinot dalībvalstu atbildību par procedūru, tostarp – ja Komisija un Padome to atzīst par lietderīgu – uzsākot pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru. JOPROJĀM UZSKATA – ja Komisija secina, ka kādā dalībvalstī ir pārmērīga nelīdzsvarotība, bet neierosina Padomei sākt pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru, tai būtu skaidri un publiski jāpamato sava rīcība.
8. PAUŽ GANDARĪJUMU, ka, pateicoties IKP izaugsmei un dalībvalstu politikas centieniem, Eiropas Savienībā makroekonomikas nelīdzsvarotību koriģēšanas sakarā ir vērojams progress. UZSVER, ka dažās dalībvalstīs saglabājas neaizsargātības faktori, jo īpaši saistībā ar uzkrājumu nelīdzsvarotībām, it sevišķi privātā un valsts parāda nelīdzsvarotībām, kas saglabājas vēsturiski augstā līmenī, un to koriģēšana netiek veikta pietiekami ātri. AKCENTĒ, ka šie augstie parāda līmeņi mazina spēju nākotnē absorbēt negatīvus ekonomikas satricinājumus. UZSVER, ka ir jāturpina pārraudzīt norises, kas liecina par potenciālām tendencēm, kuras nav ilgtspējīgas, jo īpaši, ja tās ir saistītas ar strauju nekustamā īpašuma cenu un darbaspēka vienības izmaksu pieaugumu.

9. ŅEM VĒRĀ, ka vairums neto debitorvalstu ir guvušas ievērojamus panākumus tekošā konta deficīta korigēšanā, tomēr vairākās dalībvalstīs neaizsargātību rada lielu ārējā parāda uzkrājumu saglabāšanās. Vienlaikus ŅEM VĒRĀ, ka citās dalībvalstīs ir lieli tekošā konta pārpalikumi, kas ir saglabājušies nemainīgi augsti un uzrāda tikai nelielas samazinājuma pazīmes. ATKĀRTOTI NORĀDA, ka dalībvalstīm, kurās ir tekošā konta deficīts vai liels ārējais parāds, būtu jāpieliek papildu pūles, lai uzlabotu savu konkurētspēju un novērstu darbaspēka vienības izmaksu pārmērīgu pieaugumu. Dalībvalstīm ar lielu tekošā konta pārpalikumu būtu jāturpina sekmēt apstākļus algu pieauguma veicināšanai, vienlaikus respektējot sociālo partneru nozīmi, un jāturpina prioritārā kārtā īstenot pasākumus, kas veicina investīcijas, atbalsta iekšzemes pieprasījumu un izaugsmes potenciālu, tādējādi sekmējot arī līdzsvara atjaunošanu.
10. UZSVER, ka ir vajadzīga politikas rīcība un stingra apņēmība veikt strukturālas reformas, lai visās dalībvalstīs mazinātu nelīdzsvarotības, tostarp gadījumos, kad tās saskaras ar makroekonomikas nelīdzsvarotībām, kas ietekmē EMS pienācīgu darbību. Nelīdzsvarotības būtu jānovērš ilgtermiņā veidā, lai uzlabotu noturību un mazinātu riskus, pievēršoties galvenajiem izaicinājumiem un radot ilgtermiņai izaugsmei un nodarbinātībai labvēlīgus apstākļus.

II – KONKRĒTĀM VALSTĪM ADRESĒTU IETEIKUMU (KVAI) ĪSTENOŠANA

11. ATGĀDINA – Komisijas veiktais daudzgadu izvērtējums parāda, ka vairāki KVAI saistās ar ilgtermiņa strukturālām problēmām, kuru risināšanai ir vajadzīgs zināms laiks, un ka reālu rezultātu gūšana prasa laiku. ATZINĪGI VĒRTĒ Komisijas daudzgadu izvērtējumu par KVAI īstenošanu, kas liecina vismaz par "zināmu progresu" attiecībā uz vairāk nekā divām trešdaļām ieteikumu kopš Eiropas pusgada pirmsākumiem 2011. gadā. ATZĪMĒ, ka kopumā 2018. gada KVAI īstenošana nebūt vēl nav pabeigta un ka reformu īstenošana joprojām atšķiras starp dažādām politikas jomām un valstīm. UZSVER – lai sasniegtu turpmākus panākumus reformu īstenošanā, ir vajadzīga nepārtraukta koncentrēšanās un spēcīga valstu līdzdalība.

12. UZSVER, ka, ņemot vērā pieaugošos globālos riskus un lēnāku izaugsmi, ir ārkārtīgi svarīgi reformas īstenot vēl apņēmīgāk. Fiskālās politikas īstenošana būtu jāturpina, pilnībā ievērojot Stabilitātes un izaugsmes paktu un nodrošinot fiskālo pasākumu pienācīgu diferenciaciju dalībvalstīs, tādējādi ņemot vērā stabilizācijas vajadzības un bažas par ilgtspējību. Šajā sakarā UZSVER, ka nevajadzētu pieļaut atkāpšanos no svarīgām strukturālām reformām.
- ATKĀRTOTI APSTIPRINA, ka Eiropa joprojām saskaras ar produktivitātes problēmu, – produktivitātes pieaugums ir pieticīgs un atpaliek no citu attīstīto tautsaimniecību izaugsmes rādītājiem. Šajā sakarā ATKĀRTOTI APSTIPRINA, cik svarīgas ir strukturālās reformas un investīcijas, tostarp kvalitatīvā izglītībā un apmācībā, lai veicinātu inovāciju, digitalizāciju un atvieglotu jaunu tehnoloģiju izplatīšanu nolūkā stimulēt produktivitāti un nodarbinātību.
13. ŅEM VĒRĀ, ka 2019. gada valstu ziņojumos pastiprināta uzmanība ir pievērsta investīciju vajadzībām un ka Komisija ir iecerējusi 2019. gada konkrētām valstīm adresētajos ieteikumos vairāk pievērsties investīciju vajadzību risināšanai. PAUŽ GANDARĪJUMU par zināmu progresu, ko dalībvalstis panākušas tādās jomās kā uzņēmējdarbības vides uzlabošana, piekļuves uzlabošana finansējumam, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, administratīvā sloga mazināšana un taisnīgu un izaugsmi veicinošu nodokļu sistēmu izveide, tomēr vienlaikus norāda, ka progress nav bijis pietiekams attiecībā uz investīciju šķēršļu likvidēšanu un izaugsmes potenciāla vairošanu. ATKĀRTOTI UZSVER, ka prioritāte būtu dodama turpmākām strukturālām reformām, ar ko likvidētu šķēršļus investīcijām, palielinātu izaugsmes potenciālu, vēl vairāk uzlabotu institucionālo un uzņēmējdarbības vidi un stiprinātu gan administratīvo efektivitāti, gan regulējuma kvalitāti. NORĀDA uz nepieciešamību stiprināt vienoto tirgu, tādējādi produktu un pakalpojumu tirgos vēl vairāk veicinot strukturālās reformas, un reformēt maksātnespējas regulējumus, tādējādi palielinot to efektivitāti. Tas arī palīdzētu uzlabot noturību un ļautu tautsaimniecībām tikt galā ar satricinājumiem.

14. ATZINĪGI VĒRTĒ to, ka situācija banku nozarē turpina uzlaboties un ka ienākumus nenesošu kredītu īpatsvars ir stabilizējies gandrīz visās vairāk skartajās eurozonas dalībvalstīs vai tam ir tendence samazināties, tomēr UZSVER, ka progress visās dalībvalstīs un bankās nav vienmērīgs, un dažos gadījumos ir nepieciešami turpmāki pasākumi atbilstoši Padomes rīcības plānam. Arī UZSVER to, ka ir jāturpina garantēt finanšu stabilitāti un nosargāt monetārās politikas neatkarību.
15. ATZINĪGI VĒRTĒ nepārtrauktos uzlabojumus darba tirgos, tomēr ATZĪMĒ, ka vēl aizvien pastāv būtiskas problēmas. Dažās dalībvalstīs joprojām ir augsts bezdarba līmenis un nevienlīdzība ir augstāka nekā pirms krīzes. Ir nepieciešami papildu centieni, ar ko samazināt jauniešu un ilgstošo bezdarbu un palielināt sieviešu dalību ekonomiski aktīvā darbaspēkā. Darba tirgiem un sociālajām un izglītības sistēmām arī ir jāpielāgojas, lai stātos pretī globalizācijas un tehnoloģiskā progresa izaicinājumiem un lai pārvarētu demogrāfiskās pārmaiņas. Šajā sakarā UZSVER, ka ir vajadzīgas darba samaksas noteikšanas sistēmas, kas atbalsta atalgojuma noteikšanu atbilstoši vietējām un sektorālām norisēm produktivitātes un bezdarba jomās, vienlaikus ņemot vērā sociālo partneru nozīmi valstīs, un ka ir vajadzīga politikas rīcība, ar ko panāk, ka darba tirgus iestādes ļauj veikt pielāgojumus, kas nepieciešami, lai atbalstītu prasmju pilnveidi un pārkvalifikāciju un nodrošinātu efektīvu aktīva darba tirgus politiku.
16. ATZINĪGI VĒRTĒ to, kā Komisija ziņojumos par valstīm ir integrējusi Eiropas sociālo tiesību pīlāru, lai sekotu līdzi nodarbinātības un sociālās jomas rādītājiem, kas deva iespēju turpināt koncentrēties uz makroekonomikas nelīdzsvarotību un galvenajām ekonomikas reformu prioritātēm.
-